

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 1To/9/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010135  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel'  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8723010135.3

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2023 v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/14/2023 zo dňa 26.06.2023 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad uznal obžalovaného A. B. za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

v čase okolo 13.30 hod. dňa 06.11.2022, pred kaviarňou Segafredo na Ul. Podtatranská 493/1 v Poprade mal pristúpiť k tam stojacemu C. D. a mal požadovať od neho, aby vrátil C. E. finančnú hotovosť vo výške 90.000,- €, pričom C. D. mal následne pravou rukou pritlačiť k zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu, kde mu mal povedať, že nebude machrovať, pretože má toho už dosť, že mu tam rozdupe hlavu a následne ho mal jedenkrát udrieť otvorenou dlaňou pravej ruky do oblasti tváre, pričom mu mal zopakovať, že má vrátiť peniaze a že si z neho nemá robiť piču lebo ho zabije a v tom mal opäť C. D. dvakrát udrieť dlaňou svojej pravej ruky do oblasti jeho tváre, následne mu mal povedať, že na rade je jeho otec a keď nebude vracať peniaze on, že ich bude vracať jeho otec, kde v tom čase obžalovaného mala odtrhnúť C. E. so slovami nech ide preč, aby neboli z toho problémy, kde pri odchode mal obžalovaný poškodenému povedať, že spolu ešte neskončili, v dôsledku toho spôsobil poškodenému ľahký úraz, a to pomliaždenie tváre vľavo, ktoré si vyžiadalo jednorazové ošetrenie s dobou liečenia 3 dni.

Bol mu za to uložený podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení aj poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil obžalovaný odvolanie. Odvolanie odôvodnil sám a taktiež prostredníctvom svojho obhajcu, pričom v dôvodoch odvolaní udávali, že súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie. V konaní boli vypočutí svedkovia, ktorí v zásade potvrdzovali verziu obžalovaného a to predovšetkým C. E. a F. G.. Výpoveď týchto svedkov nebola súdom prvého stupňa vyhodnotená správnym spôsobom a to dôslednou aplikáciou zásady voľného hodnotenia dôkazov uvedenej v § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Základnou limitáciou voľného hodnotenia dôkazov je zásada prezumpcie neviny a z nej vyplývajúce pravidlo „in dubio pro reo“.

Súd prvého stupňa vo vzťahu k výpovedi F. G. vyhodnotil jeho výpoveď extrémne v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Súd prvého stupňa pri tomto svedkovi uvádzal, že jeho výpoveď považuje za účelovú

a používa termín „dodatočne zistení svedok“, pričom takýto termín Trestného poriadok nepozná. A takéto hodnotenie evokuje nesprávny postup pri vyhodnocovaní svedeckej výpovede súdom prvého stupňa a tendenciu k svojvoľnému hodnoteniu dôkazov vykonaného bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu. Poukazujú súvislosti na to, že svedok bol riadne poučený o dôležitosti svedeckej výpovede a následok krivej svedeckej výpovede. Bol vypočutý v prípravnom konaní na návrh obhajoby v zmysle zásada kontradiktórnosti trestného konania a následne bol vypočutý v konaní pred súdom. Tento svedok kontinuálne zotrval na podstatných častiach svojej výpovede a vylúčil skutkový dej, ktorý je uvedený v obžalobe, pričom bez akýchkoľvek pochybností potvrdil verziu, ktorú uvádzal obžalovaný A. B. a svedkyňa E. s tým, že v žiadnom prípade obžalovaný nežiadal poškodeného o akékoľvek vrátenie finančných prostriedkov. Vo svojej výpovedi uviedol: „Žiadna debata tam nebola o peniazoch ani nič iné.“ Úvahy súdu prvého stupňa, že svedok spontánne hovoril o peniazoch na začiatku svojej svedeckej výpovede, možno považovať za subjektívny pocit súdu, že by takáto parciálna debata mala mať vplyv na vierohodnosť tohto svedka. Taktiež súd prvého stupňa v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyhodnotil výpoveď svedka G. v tom zmysle, že mal počuť ako svedkyňa E. hovorila, že poškodeného rieši polícia. Súd bez akéhokoľvek racionálneho základu si dal do spojitosti tieto tvrdenia s privolaním polície v deň skutku, pričom z kontextu svedeckej výpovede G. túto skutočnosť nemožno vyvodit'. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil jeho svedeckú výpoveď a dospel tak k nesprávnemu záveru o jej účelovosti.

Naopak vo vzťahu k svedkovi C. H. takýto záver súd neurobil napriek tomu, že svedok C. H. bol vypočutý dňa 11.11.2022 v prípravnom konaní v procesnom postavení svedka po poučení a následkoch krivej svedeckej výpovede a dôležitosti svedeckej výpovede. Vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že: „V čase okolo 15.00 hod. predmetného dňa už sedel v kaviarni I., vedľa vstupných dverí naľavo. Teda rovno pred sebou videl cez veľké presklené okno parkovisko, kde v tom čase parkoval svoje vozidlo J. K. C. D.. Cez to okno videl, ako k nemu prišiel A. B.“ Ďalej svedok H. uviedol: „Videl, že A. B. dal C. asi tri facky, ale nevie uviesť ktorou rukou, alebo nevie čo to bolo, ale trafil ho do tváre. C. D. sa vtedy nijako nebránil, zrejme to nechcel gradovať. Vtedy k ním podišla nejaká žena, vie že to je družka A. B., ktorá začala A. B. ťahať preč a kričala, nech ho nechá na pokoji. Vtedy C. nechal tak a B. spolu s družkou odišli niekam preč a C. išiel tiež preč.“

Následne bol svedok H. vypočutý dňa 11.11.2022, napriek tomu, že bol poučený o následkoch krivej výpovede a dôležitosti svedeckej výpovede uviedol: „Ja nepopieram, že sa to stalo, ja popieram že som to videl. To nebolo myslené tak, že som to priamo videl. Stal sa tam nejaký omyl a mrzí ma to.“

Súd prvého stupňa pri vyhodnocovaní hodnovernosti svedeckej výpovede svedka H. v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov tieto rozpory nezohľadnil, nevysporiadal sa s nimi a ani v odôvodnení rozhodnutia a žiadnym spôsobom nezareagoval na námietky obhajoby vo vzťahu k hodnovernosti svedeckej výpovede svedka H.. Napriek tomu, že existuje dôvodné podozrenie, že svedok H. si jednu z verzí svojej výpovede vymyslel, pričom neobstojí argumentácia svedka, že výpoveď zo dňa 11.01.2022 bola zle zapísaná vyšetrovateľom resp. vyšetrovateľ zle sformuloval jeho myšlienky. Svedok H. vypovedal odlišne v podstatnej otázke svojej výpovede a to či bol priamym svedkom skutku alebo nie.

Súd prvého stupňa hodnotil dôkazy formálne, poukazuje na výpovede otca a matky poškodeného, ktorí neboli svedkovia skutku a ich výpoveď je motivovaná snahou pomôcť poškodenému, ktorý je ich syn. Títo svedkovia sa vyjadrovali iba o skutočnostiach, ktoré počuli od poškodeného.

Obrazové záznamy z kamery, ktorá snímala priestor kaviarne potvrdzujú, že poškodený nevolal bezprostredne po skutku políciu, ale voľne debatoval so svedkom H..

Súd prvého stupňa založil svoje závery, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, vykazuje znaky žalovaného zločinu a spáchal ho obžalovaný len na základe domnienok a v trestnom konaní je potrebné dosiahnuť vyžadovanú mieru istoty pri odcudzujúcom rozsudku. Navrhol, aby odvolací súd na podklade včas podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a následne uznesením rozhodol tak, že: Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku na podklade odvolania zrušuje rozsudok Okresného súdu Poprad a vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods .1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým obžalovaným podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo prihládajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine obžalovaného odôvodnil výpoveďou obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods .1 Trestného poriadku vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom 29.05.2023 vypovedal, že kritického dňa bol na adrese prechodného bydliska, ide o bytový dom F. v L. na I. M., kde býva s C. (E.). Mali v pláne ísť na nákup, preto vzal aj smeti, ktoré išiel vysypať do smetného koša. Keď boli vonku pred bytovým domom, C. mu povedala, že vidí C. D., na čo jej povedal, že si robí srandu, že či fakt tu prišiel provokovať. Uvidel, ako vystupoval zo svojho auta Audi Q7, ktoré zaparkoval na parkovisku oproti bočnej strane bytového domu F.. On potom priamo pristúpil a povedal mu, že kedy dá C. pokoj. Myslel si, že im prišiel nejako škodiť, lebo C. v nedávnej dobe niekto poškodil auto. D. mu povedal, že on Majku neprenasleduje, že je to náhoda. Bol vtedy na neho nahnevaný, pretože C. vkuse ohovára, nechával jej rôzne odkazy cez zamestnancov, že jej všetko zoberie a tak zareagoval trochu prchko, keď dal mu facku pravou rukou do oblasti jeho tváre. Keďže D. mal kapucňu, tak tá facka nebola intenzívna. D. na to nijako nereagoval. Ďalej sa pýtal D., prečo ho provokoval, prečo ho ťahal na benzínku vo I., no ten mu povedal, že on ho neprovokoval, dal mu na to druhú facku, aby pochopil, že sa nemá motať okolo Majky a otravovať ju. D. mu na to povedal, aby sa šli porozprávať do kaviarne, na čo mu uviedol, že je zaujímavé, že stále ho ťahá niekde pod kamery. D. ešte povedal, že s ním nebude nič riešiť a že ho bude riešiť polícia. Celé to trvalo možno dve - tri minúty, keď potom k nim prišla C., chytila ho za ruku a povedala, nech idú preč. Vypovedal o tom, že C. E. a C. D. predtým spolu chodili aj podnikali, no on bol k nej hrubý, zastrašoval ju, bral jej peniaze, porobil jej dlhy vo firme. Vyjadril sa, že D. je klamár, všetko vykonštruoval proti nemu aj s H., lebo vedeli, že už v minulosti sedel. Nijakým spôsobom poškodeného nevydieral, žiadne peniaze vrátiť C. nežiadal, nevie odkiaľ poškodený nabral sumu 90.000,- €. Dal mu iba dve slabé facky, lebo mal v tej chvíli nervy, ale nič vážne mu tými fackami nespôsobil. To, že mu nič nebolo, vidieť aj z kamerových záznamov, keď potom D. šiel do kaviarne I., kde normálne telefonoval, dokonca 5-krát, pričom počas konfrontácie tvrdil, že mu pískalo v hlave a ani nevedel, kde mal telefón. V skutočnosti mal telefón celý čas v ruke a hral sa s ním. Nevie, prečo D. ho stále niekde ťahal, nevie, čo od neho chcel, on nemal záujem sa s ním stretávať, nemal sa o čom s ním baviť. Vie však, že stále mal záujem o to, aby sa C. k nemu vrátila. On s C. sú spolu od júna 2022, pričom D. sa o C. zaujímal aj v predchádzajúcom období, ale aj potom, čo už boli spolu. Od C. vie, že ona sa venovala spoločnosti, D. to len tak odflákoval, ona mu dala aj generálnu plnú moc, ktorú on zneužíval pre vlastné účely. V spoločnosti vznikli dlhy, na zaplatenie ktorých si C. zobrala úver. Myslí si, že C. vysporiadaním tých dlhov chcela nejako riešiť, ale nemala na to čas, lebo dávala firmu dokopy, pričom D. ju mal aj nejako zastrašovať nejakými N. a L., ale bližšie sa k tomu vyjadriť nevie. Pred incidentom, ktorý súvisí s podanou obžalobou sa s D. stretol iba raz, niekedy v auguste alebo v septembri 2022, keď bol s C. v reštaurácii I.. C. s D. riešili, ako tie dlhy vysporiadajú, on sa do toho nestaral, len sedel bokom. Zasiahol iba vtedy, keď D. bol agresívny a vulgárny voči C.. Pri tom stretnutí boli iba oni traja, no potom prišiel z kuchyne D. otec a keď ten vyšiel, tak malý C. odišiel. C. potom spomínala otcovi poškodeného, že C. narobil nejaké dlhy, čo starý D. aj uznal. Medzi rečou potom otcovi poškodeného povedala, že má kamaráta, ktorý má na predaj stroj na omietky, čo bolo pre starého D. zaujímavé, ale chcel ten stroj vidieť. Poškodeného otec sa mu mal ozvať, ale neozval sa mu, on (obžalovaný) medzitým zmenil telefón, tak mu napísal nový telefónny kontakt na seba na banány, kde napísal aj svoje meno s tým, aby ho kontaktoval a banány mu nechal na bráne jeho domu asi dva - tri týždne po stretnutí v I.. Poprel, aby prostredníctvom nejakých iných osôb zanechával poškodenému nejaké vyhrážky. Mal aj stretnutie s pánom F., pri ktorom preberali aj osobu poškodeného, keď sa bavili o tom, čo je pravda na tom, že preberá dodávanie stravy do firmy I.. F. mu vtedy povedal, že sa prihlásil do výberového konania, ale že prakticky má dosť roboty, nejaký záujem o tú zákazku nemá, ale že je to práve C. D., ktorý má záujem o tú zákazku. F. potom povedal, že keď to nechce, nech to neberie. Opätovne zdôraznil, že od D. nepožadoval nijaké peňažné plnenia, je to jeho výmysel, pretože sa dotkol jeho ega, keď mu dal tie dve facky, pričom môže to byť aj preto, že sa chce takto pomstiť C. cez neho. Poukázal na to, že D. potom ako mu dal dve facky, sedel v kaviarni s H. dve hodiny, museli to všetko rozoberať a až potom zavolali policajnú hliadku. Dodal, že pri incidente, ktorý súvisí s podanou obžalobou, bol on, D. a C., ktorá k nim prišla počas rozhovoru a až neskôr sa dozvedel, že tam mala byť aj nejaká iná osoba, ktorú

on tam nevidel, lebo mala byť vytočená chrbtom. Mrzí ho, že D. udrel, ľutuje to, svoju úlohu hrala určitá žiarlivosť a hnev.

Poškodený C. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kritického dňa v čase okolo 14.00 – 15.00 hod. mal stretnutie v kaviarni I. v L. na sídlisku M. s pánom H.. Na stretnutie prišiel autom, ktoré zaparkoval na bočnom parkovisku. Po vystúpení z auta prišiel k nemu A. B. so slovami, že sa konečne stretli alebo, že konečne je tu, na čo mu povedal, že sa nemá s ním o čom baviť. B. ho pritlačil k autu a myslí, že vtedy padla aj prvá facka s tým, že mu vysvetlí, o čom sa budú baviť. Začal požadovať vrátenie finančnej čiastky 90.000,- € s tým, že keď sa nebude vracat', že nemá problém mu rozdupať hlavu a že je mu jedno, či sú tam ľudia. On si dal ruky do vreciek a povedal mu, že sa nemá s ním o čom baviť. Na to reagoval B. tak, že on rozhodne, či sa majú o čom baviť a prišla aj druhá facka. Potom ho oslovil s tým, že kedy to začne splácať, kto to bude splácať a že to splatené bude. Prišla ešte aj jedna facka a potom prišla pani E. a začala ho ťahať preč. Upresnil, že na začiatku, keď ho B. oslovil, tak mu povedal, aby si šli sadnúť do I., že ak niečo chce riešiť, nech si to tam vysvetlia, na čo mu B. povedal, že ho nemá ťahať pod kamery a niečo v tom zmysle, že on nebude hrať jeho hry. Upresnil, že okrem verbálnej vyhrážky, ktorá zaznela zo strany obžalovaného, keď povedal, že nemá problém mu rozdupať hlavu, obžalovaný mu povedal aj to, že sa to bude vracat', že ho zmrzačí, zabije. Nebolo mu všetko jedno, a to aj s prihliadnutím na fyzický vzhľad obžalovaného a jeho samotného. Nevedel, čo sa môže stať, nevedel, či to myslí vážne. Nevedel, či zo strany obžalovaného môže prísť k nejakému fyzickému útoku takého rozsahu, že by už nemusel riadne fungovať. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že pred touto udalosťou sa s obžalovaným prvýkrát stretol niekedy v lete alebo v septembri 2022 v zariadení I. v L., kde vypomáhal kamarátovi. Obžalovaný tam došiel aj so slečnou E., tam sa dozvedel, že sú partneri a už tam bol prvýkrát konfrontovaný s tým, že má vracat' nejaké peniaze. Prvá sa ho spýtala E., kedy začne splácať peniaze. Na to jej povedal, že sa nemá s ňou o čom baviť a že jej nič nedlhuje. Potom do toho zasiahol obžalovaný s tým, že má sa s ňou baviť normálne a že sa vracat' bude a že keď sa nedá s ním baviť, tak si to vybaví s jeho otcom. Preto zavolať potom do prevádzky svojho otca, ktorý riešil záležitosť s B.. On však pritom už nebol. Od B. potom už nedostal žiaden odkaz, že sa majú vracat' nejaké peniaze, až na tom parkovisku 06.11.2022. Obžalovaný od neho požadoval peniaze preto, lebo mu to povedala slečna E., že jej dlhuje a že jej má to vrátiť. Na začiatku chcel 40.000,- €, potom chcel 90.000,- €, predpokladá, že to navýšenie malo súvisieť s inou udalosťou, pri ktorej mal pocit, že slečna E. mal dostať z nejakého biznisu. K slečne E. uviedol, že v minulosti boli partneri a snúbenci, ich vzťah trval asi 5 rokov. Skončil niekedy v októbri 2021. Spočiatku mal záujem ten vzťah obnoviť, asi týždeň po rozchode sa u nej dennodenne doprosoval, aby sa k sebe vrátili, keď pochopil, že to už nebude možné, tak chcel zachrániť aspoň spoločný biznis, ale ona ani s tým nesúhlasila. Potom zistil, že ona mala už inú známosť a pochopil, že ich fungovanie ako partnerov, či už v súkromí alebo v obchode, nevyjde. Tou známosťou však nebol obžalovaný, ale pred ním to bol ešte iný pán. Poprel, že by E. po rozchode prenasledoval, zanechával jej odkazy, asi týždeň alebo 10 dní po rozchode jej ešte poslal kyticu kvetov. Prvýkrát sa dozvedel o tom, že E. má od neho požadovať nejaké finančné prostriedky od jej partnera, ktorý nastúpil po ňom a ktorý sa volal G.. On s ním potom záležitosť preberal, keď nový partner potom vyšiel s tým, že E. chce od neho nejaké peniaze, že jemu bolo to tak povedané, či by to nevedel vyriešiť a dať na poriadok. Z akého titulu má E. dlhovať peniaze, to nevie, ale ona tvrdí, že údajne kradol peniaze a že zadlžil firmu. Asi týždeň alebo 10 dní po stretnutí v I. s E. a obžalovaným mu mama telefonovala, že obžalovaný zanechal na adrese bydliska nejaký zväzok banánov, kde bolo jeho meno a telefónne číslo. On potom obžalovanému následne aj volal, navrhol mu aj stretnutie na I., s ktorým obžalovaný súhlasil, ale neprišiel tam. Niekedy v októbri alebo v novembri 2022 sa stretol s A. F., ktorý mu povedal, že sa stretol s obžalovaným a že si má na neho dávať pozor. Nevie o tom, že by v súvislosti s nárokmi E. sa viedlo nejaké súdne konanie, ale po incidente E. dňa 25.11.2022 podávala nejaké podanie na políciu. Poškodený ďalej vypovedal, že po incidente 06.11.2022, ktorý súvisí s podanou obžalobou, šiel do kaviarne, kde sa bavil s H. o tom, čo sa stalo. H. na mieste incidentu nebol, políciu volal až po 2 hodinách, lebo obžalovaný autom krúžil okolo kaviarne, a preto usúdil, že to nemusí skončiť najlepšie. Počas samotného incidentu registroval iba B. a neskôr E.. V tom čase mal na sebe kapučiu a teda registroval iba osobu, ktorá stála pred ním a tou osobou bol B.. Pozeral sa do zeme a čakal, čo bude nasledovať. Registroval iba jeho. E. zaregistroval iba tak, že ju započul, keď ho začala ťahať so slovami: „Mojko pod' preč, budeme mať problémy“. E. zaregistroval na konci po tretej facke. Keď odchádzali, tak B. reagoval slovami: „Ešte sme spolu neskončili“. Dodal, že pokiaľ by tvrdenia o tom, že mal nejakým spôsobom obťažovať slečnu E. po tom, čo sa rozišli, sa mali zakladať na pravde, aj keď on tvrdí, že to pravda nie je, tak takéto záležitosti by si mal s ním riešiť partner slečny E., ktorý nastúpil po ňom a nie až pán B., ktorý sa stal v poradí až ďalším partnerom. Ako poškodený sa nepripojil do trestného konania s nárokom na náhradu škody.

Z výpovede svedka C. H., ktorú učinil na hlavnom pojednávaní vyplýva, že kritického dňa bol dohodnutý na stretnutí s D. v kaviarni I., na 14.00 hod. alebo 15.00 hod. Keď bol už v kaviarni, zaregistroval cez okno ako poškodený prišiel na Audi Q7, vystúpil z auta a asi 15 minút nedošiel do kaviarne, čo mu bolo čudné. Potom, keď poškodený vošiel, bol červený, vyplašený, mal strach. Následne mu povedal, čo sa udialo, že ho stretol B., ktorý mu uviedol, že bude platiť nejaké pozdĺžnosti, že ho pritlačil k autu, dal mu nejaké dve - tri facky a že tam padli nejaké nadávky a vyhrážky. On to vnímal ako vyústenie nejakého dlhodobého konfliktu, o ktorom už niečo predtým vedel. Ten konflikt nepovažoval za vážny a dôležitý a nepredpokladal, že to môže dospieť do niečoho takého. B. pozná z jedného stretnutia, keď na neho kričal z auta, že sa v blízkej dobe uvidia. Toho dňa 06.11.2022 B. nevidel, len z rozprávania D. vie, že mal mať incident práve s ním. Z rozprávania ďalej vie, že D. mal mať aktivity v gastronómii s pani E., s ktorou boli v minulosti partneri aj v súkromí, že ich vzťah aj podnikateľské aktivity skončili, že ona mala potom iného partnera, po ktorom prišiel B. a že E. mala mať za to, že D. jej dlhuje nejaké peniaze z podnikania 90.000,- €. Či jej nároky boli oprávnené, to je iná otázka. On osobne nebol nikdy prítomný, aby E. s B. a D. vzájomne medzi sebou riešili tieto nároky. To, že si od neho nárokujú 90.000,- €, počul od D. a od F. S E. mal v minulosti kamarátsky vzťah, a to v období, keď bola priateľkou D., spoločne si chodievali posediť aj navštevovali sa. Po rozchode sa D. so situáciou ťažšie vyrovnával, tri mesiace bol utrápený, nechcel s nikým komunikovať. Intenzívne trval na obnovení spolužitia, vypisoval jej, chcel, aby sa dali naspäť dokopy. Pokiaľ si pamätá, tak to mohlo byť niekedy trištvrte roka až rok pred udalosťou z novembra 2022. D. sa veľmi snažil obnoviť spolužitie, ale E. potom mala už iného partnera, nejakého F. M. O. a tam už nebolo cesty späť. D. potom už vnímal ako znovuzrodeného, vysporiadaného s celou vecou. Uviedol, že v prípravnom konaní celý incident medzi obžalovaným a poškodeným vnímal cez okno s tým, že toto tvrdenie nie je celkom správne a už v následnej výpovedi na polícii na túto skutočnosť poukázal. Zdôraznil, že nie je pravdou, aby on osobne videl incident na vlastné oči, ale vie o ňom iba z počutia D., ktorý mu to v kaviarni hneď prezentoval. Potvrdil, že políciu volal on zhruba dve hodiny potom, čo po incidente vošiel D. do kaviarne, keď predtým mu D. rozprával, čo sa stalo, bál sa. On potom odišiel vonku na 15 – 20 minút, keďže D. tvrdil, že B. jazdí okolo, napokon to videl aj on a tak povedal, že to už prekročilo mieru a volal políciu. Na otázku, o akých vyhrážkach mu poškodený hovoril po incidente v kaviarni, uviedol, že obžalovaný ho mal pritlačiť k autu, že mu bude platiť peniaze, že mu uvádzal, že mu rozdupe hlavu, ale či je to pravda, to on posúdiť nevie. On to tak len od D. počul.

Svedkyňa C. E. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v minulosti žila s poškodeným D., mali aj podnikateľské aktivity, ktoré súviseli s reštauráciou P., keď C. D. narobil firme veľké dlhy. Dňa 06.11.2022 s A. B. chceli ísť na nákup, keď vyšli von z bytovky F., A. išiel vyhodiť smeti do smetného koša a ona išla k autu, ktoré bolo zaparkované na parkovisku. Všimla si, ako až k parkovisku prichádzalo auto C. D., na čo sa otočila na A. a povedala mu, že či to myslí vážne, že ide sem. D. zaparkoval asi tri autá od nich. Počas toho ako D. vychádzal z auta, pristúpil k nemu A., ona vtedy išla na chvíľu do ich auta, kde si dala kabelku a išla k nim. Úvod rozhovoru nepočula, ale počula len toľko, že A. D. povedal, dokedy ju bude prenasledovať, dokedy ju bude obťažovať, čo bolo čisto zo žiarlivosti a potom mu dal dve facky cez kapucňu. Ona žiadne slová poškodenému neadresovala. Vypovedala, že D. ju obťažoval možno pol roka, odkedy sa rozišli, keď k tomu došlo v októbri 2021. Stále ju atakoval, posielal jej SMS, odkazy cez zamestnancov, ale aj odkazy s tým, aby skrachovala. To bolo ešte predtým, než začala chodiť s A.. Začal chodiť do kaviarne pri mieste jej bydliska, kde predtým nikdy nechodil. Bolo jej jasné, že tam chodí kvôli nej. Aj si našla poprepichované gumené podrážky na aute. Po tom, čo sa s D. rozišla, iného partnera nemala, mala iba kamaráta, ktorý sa volal G. a ktorý jej tri mesiace pomáhal v prevádzke, ktorého aj informovala o dlhoch, ktoré jej D. narobil, keď mali spoločné podnikanie, D. aj so svojím otcom nakupovali na jej spoločnosť stavebný materiál. Ona si potom musela zobrať úver 40.000,- €, D. neplatil nič. Žiadala D., aby tieto dlhy splatil, že ona nemôže sa dokonca života zadlžiť kvôli tomu, čo urobil, ale on ju poslal do pi.. s tým, že jej zostala reštaurácia a má byť spokojná. Žalobu vo veci nepodávala, ale podávala v novembri 2022 trestné oznámenie, lebo potrebovala si pripraviť aj podklady. Poškodeného žiadala, aby jej dlh vrátil, aby ho vyrovnal, keď v septembri 2022 bola za ním v I., kde sa ho pýtala, kedy ten dlh splatí. On ju poslal do pi., pričom vedľa sedel A. B., ktorý sa do toho nejakým spôsobom nezapájal, ale keď ju urazil ako ženu, tak sa jej zastal, že ako sa to správa. Potom sa chcela porozprávať s jeho otcom, tak poškodený zavolať otca. S tým sa bavili už normálne, otec poškodeného uznal, aký C. je, ale nejakým spôsobom sa to nedoriešilo. A. potom začal rozprávať otcovi poškodeného o nejakom stroji na omietku, ktorý bol na predaj a tak debata pokračovala v tom smere. Poškodeného žiadala vrátiť peniaze aj cez SMS, ale jeho reakcia bola taká, že jej maximálne vráti 7.200,- €, pričom ten záväzok bol omnoho vyšší. Na otázku, či má vedomosť o tom, aby obžalovaný zanechal na bráne rodinného domu poškodeného banány, svedkyňa uviedla,

že áno, ale to malo to súvis s tým strojom, keď A. zmenil telefónne číslo a napísal svoje meno a nové telefónne číslo na trs banánov, ktoré mali pri sebe. Vie o tom, že obžalovaný mal stretnutie aj s pánom F. ohľadom donášok jedla pre spoločnosť I., keď malo ísť o nejaký biznis medzi F. a D., pri ktorom chceli ju dostať von z dodávok jedla. A. chcel riešiť s F., či to bol jeho nápad alebo D. pomsta, ale F. mu povedal, že v I. mu uviedli, že sú už presýtení jej jedlom, pričom jej to bolo v podstate jedno, lebo ten biznis nebol pre ňu ziskový. Na otázku, či obžalovaný mal nejaké splnomocnenie na takéto jednanie uviedla, že ona mu podpisovala splnomocnenie zodpovedného vedúceho pre prevádzku reštaurácie, kde pracoval ako donáškar. Na otázku, či bola v minulosti svedkom, pri ktorom sa mal obžalovaný v spoločnosti I. niekomu vyhrážať, uviedla, že šlo o incident, ktorý spôsobil F. D., ktorý bol drzí, vyvolával jej, obťažoval ju, lebo bol nespokojný s jej jedlom. Ten incident potom sa riešil v I., spolu s ňou bol aj pán B. a nakoniec to skončilo tak, že aj B. bol riešený pokarhaním. Dodala, že na stretnutí v septembri 2022 B. I. D. starším alebo mladším vrátenie peňazí neriešil, riešila to ona.

Svedok F. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 06.11.2022 nad ránom sa vrátil z G., bol unavený, išiel domov. Keď sa zobudil okolo dvanástej, pol jednej išiel vonku popratať auto, povyberať veci z auta, auto mal zaparkované pred bytovkou. Oproti cez cestu je parkovisko, pričom mohlo byť cca 13.00 hod., otvoril auto, balil veci do tašky a začul intenzívnejší rozhovor oproti cez cestu na parkovisku. Keď sa otočil, zazrel A. B., ktorý sa tam bavil s nejakým chlapcom v kapucni, pričom si všimol len ich dvoch. Otočil sa a pokračoval v prataní auta. Vtedy započul, ako A. povedal, že dokedy ťa to bude baviť sledovať C., viac menej sa bavili o tom, že C. ho nechce, že on s ňou žije, niečo také. Ten chlap, ktorý tam bol mu povedal, že on ju nesleduje, že je to náhoda. Vie, že potom prišla Lukášova priateľka a povedala A., aby ho nechal tak a zobrala ho preč. On ten rozhovor počul, ale tváril sa, že ho nepočuje. Doplnil, že obžalovaného pozná z videnia, párkrát ho viezol v taxíku, nemá k nemu žiaden vzťah a potom ho pozná aj z tristo tisícového videnia z predchádzajúcej kauzy, keď ho odfotil chlapec ako parkuje, ktorý chlapec odfotil aj jeho. Ten chlapec si robil srandu z každého s tým, či je ochotný prísť vypovedať, ho kontaktoval predchádzajúci obhajca obžalovaného, pretože on potom zase odišiel do G. a až v decembri sa dozvedel, čo sa malo udiať. Následne konzultoval s jedným chlapcom, čo sa malo stať, že A. mali zobrať do väzby a že C. zostala na P. sama, na čo on povedal, že takto sa to nestalo a že bude vypovedať tak ako to on vnímal. Doplnil, že pri incidente počul ako E. mala poškodenému povedať, že už na neho podala trestné oznámenia a že jeho už rieši polícia za to, čo urobil. To isté povedal aj B. D. ako posledné, keď ho brala polícia. Spontánne dodal, že tam žiadna debata o peniazoch nebola, ani nič také a pokiaľ by tam niečo také padlo, tak to muselo zaznieť veľmi potichu. Na otázku, prečo dodával, že žiadna debata o peniazoch nebola, keď sa ho nikto na túto otázku nepýtal, svedok uviedol, že vie, čo je mu kladené za vinu, že to má byť vydieranie, že mal pýtať tisíce, vie to z počutia, vie to celý L..

Svedkyňa F. D., matka poškodeného na hlavnom pojednávaní vypovedala, že informácie o skutku má len od svojho syna, ktorý v ten deň, keď sa to stalo, jej telefonoval. Nevie koľko bolo hodín, ale syn jej povedal, že stretol A. B., ktorý ho prefackal s tým, že kedy mu začne vracať peniaze, že ho boli tvár, na čo mu povedala, že to nemôže len tak nechať a že to už dlho pokračuje. Syn jej povedal, že chce od neho nejakých 90.000,- €, pričom mu nevysvetľoval prečo. Odporúčala mu, aby sa obrátil na políciu, lebo už v minulosti mala informácie tak od syna ako aj iných ľudí, že spolu s E. chcú od neho peniaze a že boli za ním v práci v reštaurácii I.. Potom sa dozvedela, že urobil aj nejaký incident v nejakej firme, kde vozili obedy a kde sa tiež pán B. vyhrážal. Vyčítali synovi, že on im mal zobrať zákazku, pričom on s tým nemal nič spoločné. Takisto od jedného pána, ktorý je C. šéfom a volá sa A. sa dozvedela, že sa B. mal vyhrážať C. niečo v tom smere, že ho upáli v kotle alebo mu ruky, nohy doláme. B. si dovolil ešte prísť aj k ich domu, kde im dal banány s výhražným odkazom aj s cigaretou, na ktorých banánoch bolo napísané: „To som ja, opičák Házy“. Ten odkaz vnímala hrozne, pretože prišiel zastrašovať až k nim domov, na čo mu napísala odkaz cez SMS, aby sa nikdy viac neopovážil prísť k nim domov a aby zabudol aj s C. na C. a na ich rodinu. On jej vzápätí odpísal, že išiel náhodne okolo ich domu a že odkaz bol adresovaný manželovi, s ktorým mal ísť na obed, ktorý bol však vymyslený. Okolo ich domu sa nedá ísť náhodne, pretože je posledný na ulici a za ním je už len les. Keď mu odpísala, že jeho cesta bola cielená a že ho znovu vyzýva, aby sa k ich domu nepribližoval, tak na to zareagoval „Vaše prání je mi rozkazem, má pani kráľovno“. Tu komunikáciu potom preposlala synovi, ona ju už vymazala. Takisto povedala aj manželovi, čo sa stalo a ukázala mu tie banány. Manžel na to povedal škaredé slová s tým, že sa nechcel s ním stretnúť. Vyjadrila sa aj k vzťahu medzi poškodeným a slečnou E. s tým, že tento ukončila slečna E. niekedy v októbri 2021, keď mu zbalila a poslala domov veci. Syn bol z toho zrútený, možno týždeň za ňou chodil, prosil ju, aby to ešte skúsili a úplne ho dorazilo, keď skončila s ním aj podnikáť. Postupne sa z toho spamätával, a tak do konca roka sa z toho pozbieral. S manželom tušili,

že má aj nového priateľa, pokiaľ vie, tak tým priateľom nebol obžalovaný. I. E. nielen A. hovorila, že jej C. dlhuje peniaze, ale hovorila to aj predchádzajúcemu priateľovi, ktorý sa volal F. G. a bol z O., no ten bol rozumnejší a dal si veci vysvetliť ako to bolo.

Svedok C. D. st., otec obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedal, že o incidente, ktorý mal mať jeho syn s obžalovaným sa dozvedel len od manželky, ktorá ho informovala o tom, že jej syn telefonoval a že mal mať nejaký incident s A., ktorý ho napadol. Báł sa, reagoval tak, že keď má takýto problém, čo nebolo prvýkrát, tak nech to nahlási polícii. A. bol raz za C. v bývalej práci, pričom syn mu telefonoval, že A. chce od neho peniaze. Syn ho potom zavolał a tak prišiel na miesto, kde debatoval s A., nech sa na to vykašle, že z toho nič nebude, že to sú imaginárne peniaze, že je to výmysel. Skončilo to nijako, podali si ruky a každý zostal so svojou verziou. Na otázku, či mu B. vysvetľoval, z akého dôvodu žiada od syna peniaze, uviedol, že šlo o vymyslený príbeh, keď uveril kočke. Pri tomto stretnutí s obžalovaným žiadnu inú záležitosť nerozoberali, iba A. povedal, že peniaze sa dajú zarobiť aj ináč. Na otázku, či na stretnutí B. aj od neho požadoval peniaze, uviedol, že boli také reči, ale on to neberie vážne. Okrem tohto stretnutia nebol v inom prípade kontaktovaný B., či Q. ohľadom vrátenia peňazí. Nevie si vysvetliť, čo mali znamenať zanechané banány s odkazom v jeho dome, na ktorých bolo jeho meno a telefónne číslo. Určite to nevnímal ako pozvanie na obed, pretože takto sa na obed nepozýva. Poprel, aby na stretnutí s B. jednal ohľadom kúpy nejakého stroja na výrobu omietok, pretože sa nebudú baviť o biznise, keď on mu naháňa syna.

Svedok A. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pozná tak obžalovaného, ako aj poškodeného. Obžalovaného pozná ako zákazníka a poškodený pracoval v reštaurácii, ktorú prevádzkuje. O ich vzájomných vzťahoch nevie nič, len toľko, že obžalovaný začal žiť s C. E., s ktorou predtým žil poškodený a že mali nejaký spor medzi sebou, do ktorého sa on nestaral. Vie, že E. dodávala stravu do I., kde dostala výpoveď a potom bolo výberové konanie, pričom D. vybavil, že tá strava sa varila v ich reštaurácii I. a potom sa dodávala do I.. V súvislosti so zmenou dodávateľa stravy mu telefonoval obžalovaný, že sa chce s ním stretnúť, niekedy v minulom roku aj takéto stretnutie mali na I., kde sa ho obžalovaný spýtal, či to musí robiť, že dodávanie stravy pre I. je pre neho dôležité a že z toho žijú. On mu povedal, že to nemusí robiť, ale pokiaľ taká možnosť nastala, tak poskytne kuchyňu na prípravu jedla, pretože aj oni potrebovali novú zákazku. O tomto stretnutí rozprával následne aj poškodenému, keď tomuto povedal to isté, čo vypovedá pred súdom. Na otázku, či varoval D., aby sa vyhýbal obžalovanému, uviedol, že nebol na to dôvod. Rovnako uviedol, že pri komunikácii s B. sa tento nevyhrážal, že by uvaril D. v kotle. Doplnil, že nevie sa vyjadriť k tomu, prečo vznikol konflikt medzi D. a B.. V prípravnom konaní k okolnostiam stretnutia s B. svedok vypovedal odlišne, keď okrem iného uviedol, že k stretnutiu došlo v septembri 2022, na ktorom stretnutí bol obžalovaný nahneváný, že mu idú zobrať buď on alebo D. I.. Snažil sa mu vec vysvetliť, že ho tam nechcú a že zákazku potom buď zoberie on alebo niekto iný. Nevie o tom, aby B. povedal, že uvarí D. v kotle, ale B. mu povedal, že keď volala D. na stretnutie, tak D. ho volal na stretnutie len pod kamerami. Dedukoval, že ich stretnutie skončí bitkou, a preto aj D. následne povedal, aby sa B. vyhýbal. K vzniknutým rozporom vo svojich výpovediach svedok uviedol, že si už presne nepamätá, čo vypovedal na polícii, ale nevymýšľal si. Môže potvrdiť, že B. na tom stretnutí bol nervózny a tak pre istotu varoval D., nech sa radšej B. vyhýba. Keďže on je statný chlap a D. mohol mať okolo 40 - 50 kg. Určite nebol svedkom toho, aby sa mal B. nejakým spôsobom D. vyhrážať.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to najmä zápisnicou o trestnom oznámení, ktoré podával dňa 06.11.2022 o 16.45 hod. na OO PZ Poprad poškodený C. D. a v ktorom popísal okolnosti fyzického napadnutia obžalovaným A. B. dňa 06.11.2022, súvisiaceho s vrátením dlhu aj za použitia vyhrážok. Dokazovanie vykonal aj oboznámením lekárskej správy o ošetrení poškodeného dňa 06.11.2022, z ktorej vyplynulo, že tomuto bolo spôsobené zranenie – pomliaždenie tváre vľavo, pričom sa jednalo o úraz ľahký, spojený s jednorazovým ošetrením a dobou liečenia 3 dni. V priebehu konania poškodený predložil aj ďalšiu lekársku správu z vyšetrenia, ktoré absolvoval dňa 14.11.2022 z dôvodu pretrvávajúcej bolesti hlavy. Súčasťou spisu je aj rozhodnutie Okresného úradu Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy, z ktorého vyplýva, že dňa 19.09.2022 bol vydaný rozkaz, na podklade ktorého bol obžalovaný uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona o priestupkoch za skutok, ktorého sa dopustil dňa 18.08.2022 v jedálenskej časti prevádzky Schulle Slovakia, s. r. o. v Poprade, kde počas rozhovoru F. D. povedal, že mu poskáče po hlave ako aj každému, kto sa bude sťažovať na stravu. Za takéto konanie mu bola uložená sankcia – pokarhanie. Rozkaz o uložení sankcie za priestupok nadobudol právoplatnosť 20.10.2022. Súčasťou spisu je aj telefonát na tiesňovú linku 158 zo dňa 06.11.2022 ako aj písomný

prepis tohto telefonátu, z ktorého vyplýva, že okolnosti napadnutia oznamoval svedok H., pričom zo záznamu zo služby (čl. 269 – 271) vyplýva, že k takému telefonátu malo dôjsť v čase o 15.23 hod. Súd oboznámil aj fotografie súvisiace so zanechaným trsom banánov s odkazom na bráne rodinného domu rodičov poškodeného. Bola oboznámená aj zápisnica o trestnom oznámení, ktoré podávala dňa 21.11.2022 na OO PZ v Poprade svedkyňa C. E., z obsahu ktorej zápisnice vyplýva oznámenie o rozsiahlej trestnej činnosti poškodeného a jeho otca. Z uvedenej zápisnice nevyplýva, aby oznamovateľka uvádzala, že ich konaním jej mal byť spôsobený nejaký konkrétny dlh alebo škoda. Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený aj kamerový záznam vyhotovený kamerovým systémom umiestneným v kaviarni I. v L. zo dňa 06.11.2022 ako aj úradný záznam k tomuto kamerovému záznamu. Zo samotného kamerového záznamu je potrebné konštatovať, že tento nezachycuje priamo incident medzi obžalovaným a poškodeným. Z kamerového záznamu je možné konštatovať, že jeho súčasťou sú zábery svedčiace o tom, že o 13.35 hod. prichádza k priestorom kaviarne čierne vozidlo SÚV Audi Q7 (vozidlo poškodeného) a o 13.38 hod. vstupuje do interiéru kaviarne samotný poškodený, ktorý si sadá k svedkovi H., pričom následne komunikujú, obsluhujú mobilné telefóny, svedok H. v čase medzi 15.01 a 15.18 hod. opúšťa kaviareň, následne v čase 15.21 hod. až 15.25 hod. H. telefonuje a o 15.42 hod. do priestorov kaviarne vchádza hliadka polície. Z kamerového záznamu je ďalej zrejmé, že tento v čase 13.40 hod. a 13.48 hod. registruje pohyb bieleho vozidla Audi A7 (vozidla používaného obžalovaným). Z úradných záznamov spojených s časovým oznámením udalosti na tiesňovú linku 158 a času uvedeného na kamerovom zázname je možné konštatovať časovú zhodu, a teda mať za to, že čas označený na kamerovom zázname zodpovedá reálnemu času priebehu udalostí.

Na základe takto vykonaných dôkazov, hodnotiac tieto jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, mal súd za preukázané, že obžaloba v danej trestnej veci bola podaná dôvodne, a to pre skutok, ktorý sa stal, ktorý má znaky trestného činu a ktorý spáchal práve obžalovaný A. B.. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že dňa 06.11.2022 v čase okolo 13.30 hod. pred kaviarňou I. na Ulici L. v L. došlo k stretnutiu medzi obžalovaným A. B. a poškodeným C. D., ktoré stretnutie priamo potvrdzuje aj svedkyňa C. E. a sprostredkovane aj ďalší vypočutí svedkovia, ktorí takúto informáciu mali mať od poškodeného. Tak obžalovaný ako aj poškodený potvrdzujú, že k takémuto stretnutiu došlo, rovnako potvrdzujú, že pri tomto stretnutí došlo k fyzickému napadnutiu, resp. ataku obžalovaného vo vzťahu k poškodenému, keď tento mu mal dať facky, odlišne však popisujú motívy a ďalšie určujúce skutočnosti, za ktorých stretnutie prebehlo. Poškodený tak na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní jednoznačne uvádzal, že pri tomto náhodnom stretnutí obžalovaný od neho požadoval vrátenie dlhu C. E. vo výške 90.000,- €, v dôsledku čoho potom ho obžalovaný fyzicky napadol tak, že ho pritlačil k zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu s tým, že použil vyhrážky spojené so skutočnosťou, pokiaľ nebude vracať peniaze, rozdupe mu hlavu, zabije ho a trikrát ho udrel dlaňou do oblasti tváre. Uvedené tvrdenia poškodeného potvrdzujú aj ďalší vypočutí svedkovia a to svedok C. H., ktorý vypovedal o tom, že kritického dňa v kritickom čase mal dohodnuté stretnutie v kaviarni s poškodeným, na ktoré stretnutie, keď poškodený došiel, prezentoval mu skutočnosti spojené s napadnutím a vyhrážkami obžalovaného spôsobom tak ako to uvádzal obžalovaný. Uvedené okolnosti vo svojej výpovedi potvrdila aj svedkyňa F. D., matka poškodeného, ktorá vypovedala o tom, že syn ju o okolnostiach napadnutia informoval bezprostredne telefonicky po udalosti, pričom svedok C. D. starší uviedol, že o napadnutí syna sa dozvedel od manželky za okolnosti, o ktorých vypovedala predmetná svedkyňa. Z vykonaných dôkazov ďalej vyplýva, že už v predchádzajúcom období malo dôjsť k situácii, pri ktorej C. E. za prítomnosti obžalovaného A. B. mali požadovať od poškodeného vrátenie dlhu. Kým poškodený popiera, aby mal nejaký dlh voči C. E. z titulu predchádzajúceho spoločného podnikania, menovaná svedkyňa, ale aj obžalovaný uvádzajú, že v lete resp. v septembri 2022 došlo k spoločnému stretnutiu s poškodeným a následne aj jeho otcom, pri ktorom stretnutí svedkyňa E. za prítomnosti A. B. sa domáhali vrátenia dlhu, resp. riešenia vzniknutej situácie. To, že v uvedenom období E. I. B. požadovali vrátenie dlhu, potvrdzuje tak poškodený ako aj jeho otec, keď obaja pri stretnutí podľa vlastných tvrdení existenciu dlhu popreli, resp. C. D. uvádzal, že išlo o imaginárne peniaze. Svedok A. F. vypovedal, že má poznatky o tom, že obžalovaný bol na poškodeného nahnevaný z dôvodu, že mu chcel prebrať zákazku spojenú s dodávaním stravy a z rozhovoru s obžalovaným vycítil, že sa to môže skončiť bitkou a preto poškodeného varoval, aby sa obžalovanému vyhýbal. Svedkyňa D. vypovedala aj o tom, že obžalovaný prišiel k miestu ich bydliska, kde zanechal odkaz so svojim menom a telefónnym číslom na trse banánov, čo u nej vyvolalo značné rozrušenie, že si dovolil prísť až k nim domov. Obžalovaný k udalosti spojenej s odkazom na trse banánov uvádzal, že šlo o odkaz pre jej manžela C. D. staršieho, s ktorým mal dohodnutý obchod a chcel ho iba informovať takýmto spôsobom o svojom novom telefónnom

čísle. C. D. starší v tomto smere vypovedal, že samotný odkaz si nevie vysvetliť, ale určite s obžalovaným nemal žiadne obchody, keď mu tento naháňal syna.

Verzia obžalovaného o okolnostiach skutku má súvisieť s tým, že išlo síce o náhodné stretnutie s poškodeným, ale jeho konanie malo súvis s hnevom súvisiacim s obťažovaním, prenasledovaním slečny E. zo strany poškodeného, keď poškodený a slečna E. boli v minulosti tak osobní ako aj obchodní partneri a on po ich rozchode sa stal novým partnerom slečny E.. Z uvedeného dôvodu, keďže poškodený si dovoľil prísť až k bytovému domu, kde býva so slečnou E., tomuto v zlosti dal dve slabé facky, pričom k žiadnemu vydieraniu nedošlo. Túto verziu potvrdzuje aj svedkyňa E., súčasná partnerka obžalovaného, ktorá vypovedala jednoznačne o žiarlivostnom motíve konania obžalovaného spojeného s napadnutím poškodeného bez toho, aby došlo k akémukoľvek vydieraniu. O žiarlivostnom motíve konania obžalovaného vypovedal aj svedok F. G., ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní a predtým v prípravnom konaní až po časovom odstupe od skutku, keď uvádzal, že bol v zahraničí a až po návrate sa dozvedel, že obžalovaný je vo väzbe pre vydieranie, čo však nie je pravda, pretože kritického dňa na parkovisku cez cestu oproti miestu incidentu obžalovaného s poškodeným, vyberal veci zo svojho auta, resp. upratoval interiér vozidla, pričom počul rozhovor, ktorý mal vyslovene žiarlivostný charakter.

Z vykonaných dôkazov, ich vyhodnotením súd mal za to, že verzia poškodeného o okolnostiach napadnutia obžalovaným má svoj reálny základ a je podporená samotnými vykonanými dôkazmi. O tom, že existoval nárok E. súvisiaci s vrátením peňazí zo strany poškodeného, je nepochybné. Aj obžalovaný aj svedkyňa E. potvrdzovali, že už v minulosti sa snažil rokovaním s poškodeným dosiahnuť, aby tento vrátil peniaze zo vzniknutého dlhu súvisiaceho s predchádzajúcim podnikaním poškodeného a svedkyne E.. Ide o okolnosti súvisiace so stretnutím v reštaurácii Stodola, kde už pred skutkom došlo k takémuto stretnutiu zainteresovaných osôb, vrátane obžalovaného, na ktorom sa táto otázka riešila. Vykonané dôkazy svedčia o tom, že poškodený na výzvy spojené s vrátením dlhu nereflektoval, resp. jeho existenciu popieral. Rovnako vykonané dôkazy svedčia o tom, že svedkyňa E. vrátenie dlhu až do času skutku zákonným spôsobom sa jeho vrátenia nedomáhala, nezasielala poškodenému žiadne predžalobné výzvy, nepodávala ani žalobu na súde. O tom, že obžalovaný násilným spôsobom riešil záležitosti týkajúce sa svedkyne E., svedčí aj jeho postihnutie za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu pre skutok zo dňa 18.08.2022, keď aj v tomto prípade sa mal vyhrážať inej osobe aj za použitia slov ako v danej trestnej veci, (že jej poskáče po hlave).

Na druhej strane verzia obžalovaného o okolnostiach a dôvode napadnutia poškodeného je nelogická, účelová a nezodpovedajúca vykonaným dôkazom. Vykonané dôkazy nepochybne svedčia o tom, že poškodený a slečna E. v minulosti boli tak osobní ako aj obchodní partneri, pričom k ich rozchodu malo dôjsť v októbri 2021, teda pred viac ako rokom odo dňa skutku, ktorý je kladený obžalovanému za vinu. Aj keď z vykonaných dôkazov vyplýva, že poškodený tento rozchod znášal ťažko, čo potvrdzuje aj samotný poškodený, nie je možné konštatovať, že takýto stav sa viaže aj k novembriu 2022, teda v čase skutku, pretože či už samotný poškodený alebo vypočutí svedkovia jednoznačne vypovedajú o tom, že poškodený so vzniknutou situáciou sa zmieroval zhruba do konca roka 2021, resp. v začiatku nasledujúceho roka. Ani z výpovede svedkyne E., ani z výpovede obžalovaného, či iných svedkov nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, že poškodený prenasledoval, obťažoval, nevedel sa zmieriť s rozchodom aj v čase skutku, pričom je nepochybné, že tak svedkyňa E. v tom čase mala už partnera obžalovaného, čo poškodenému bolo známe, keď tento tvrdil, že dokonca mal vedomosť aj o tom, že ešte pred obžalovaným za partnera mala inú osobu a teda s rozchodom bol dávno zmierený. Výpoveď svedkyne E. v tomto smere súd hodnotil ako výpoveď účelovú v snahe pomôcť obžalovanému, keďže videl partnera samotnej svedkyne, keď navyše okolnosti skutku majú mať súvis práve s vymáhaním dlhu od poškodeného vo vzťahu k tejto svedkyňi. Rovnako za účelovú považoval súd aj výpoveď svedka G., keď tento dodatočne zistený svedok síce vypovedal o okolnostiach skutku ako o žiarlivostnej scéne, z jeho výpovede je však zrejmé, že tento obžalovaného pozná, pozná aj jeho predchádzajúcu trestnú minulosť, keď dokonca nejakým spôsobom schvaľoval vo svojej výpovedi predchádzajúce konanie, za ktoré bol obžalovaný v minulosti odsúdený, keď uvádzal, že poškodený v tejto predchádzajúcej veci si robil srandy aj z neho. V súvislosti s výpoveďou tohto svedka je potrebné zdôrazniť, že tento na súde vypovedal spontánne, že o peniazoch sa B. s poškodeným nebavili aj keď sa ho žiadna z procesných strán, či súd pred týmto vyjadrením na peniaze nepýtal. Svedok ďalej vypovedal o tom, že počul ako C. (teda E.) počas incidentu hovorila poškodenému, že teba už rieši polícia (svedkyňa E. v tomto smere vypovedala, že pri incidente poškodenému nič nehovorila a napokon trestné oznámenie vo veci podávala až po skutku dňa 21.11.2022), pričom svedok súčasne dodával aj to,

že uvedené slová kričal aj B., keď to boli posledné slová ako ho brala polícia. Nie je zrejmé odkiaľ svedok na tieto skutočnosti došiel, pretože ako vyplýva z vykonaného dokazovania, polícia na miesto činu došla až v čase o 15.42 hod., samotný skutok sa mal stať v čase okolo 13.35 hod., pričom obžalovaný keď došla polícia sa na mieste nenachádzal a ako ďalej vyplýva z obsahu spisu, k jeho zadržaniu došlo až 14.11.2022 o 19.55 hod., teda vyše týždňa po skutku. Prítomnosť uvedeného svedka na mieste činu si nevšimol ani obžalovaný, ani poškodený, ani svedkyňa E.. Uvedené vyjadrenia potom svedčia o účelovosti výpovede uvedeného svedka v snahe pomôcť obžalovanému.

Vzhľadom na takto vykonané dôkazy s poukazom najmä na koexistenčnú výpoveď poškodeného vo všetkých základných rysoch tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní, ktorá výpoveď je podporená aj ďalšími dôkazmi a to najmä výpoveďou svedka C. H., F. D., C. D. a A. F., ktoré výpovede sú v zhode so zabezpečenou lekárskou správou o ošetrení poškodeného zo dňa 06.11.2022 a ďalšími listinnými dôkazmi mal súd trestnú činnosť obžalovaného preukázanú a naopak jeho obranu považoval za účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaného posudzoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, pretože iného násilím a hrozbou násilia nútil, aby niečo konal.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričetnosti, trestnej činnosti sa dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona. Objektom trestného činu je najmä slobodné rozhodovanie človeka o tom, aby niečo konal alebo nekonal. Objektívna stránka spočíva v násilnom konaní páchatel'a, resp. hrozby násilia alebo inej ťažkej ujmy, ktoré použije vo vzťahu k inej osobe s tým, aby proti jej vôli táto splnila to, čo páchatel' požaduje. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, z jeho správania počas výkonu väzby je potrebné konštatovať, že tento sa správa slušne, na požadovanej úrovni, doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/85/2017 zo dňa 19.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.04.2018 a ktorým bol odsúdený za trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého výkonu bol podmienene prepustený dňa 16.06.2020 s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov s probačným dohľadom v trvaní 2 rokov. Z ústrednej evidencie priestupkov bolo zistené, že obžalovaný od podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. od 16.06.2020 má celkovo 16 záznamov, prevažne za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Pri úvahách o treste súd prihliadol na základné kritériá ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 a násl., keď trest má plniť represívnu funkciu, úlohu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Za takéto konanie obžalovanému hrozí trest odňatia slobody vo výmere 2 až 6 rokov. Poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona súd nezistil žiadne, bola zistená jedna priťažujúca okolnosť a to v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený, dokonca v danom prípade sa jedná o špeciálnu recidívu. Keďže v danom prípade ide o odsúdenie spojené s opätovným spáchaním zločinu, v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu polovicu, čo v konkrétnom prípade predstavuje hrozbu trestom vo výmere 4 – 6 rokov trestu odňatia slobody. S prihliadnutím na základné kritériá trestu, osobu obžalovaného, okolnosti skutku, potom súd mal za to, že účel trestu bude dosiahnutý aj uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 4 rokov, pričom vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol už vo výkone trestu odňatia slobody v posledných 10 rokoch za iný úmyselný trestný čin, pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd preskúmaním napadnutého rozsudku odvolania obžalovaného a dôkazov vykonaných v štádiu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní, dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak ako to má v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku a tieto dôkazy aj náležitým spôsobom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva skutočnosť, že obžalovaný a poškodený sa

inkriminovaného dňa stretli pred kaviarňou I. na ulici L. XXX/X R. L., kde mal podľa verzie obžalovaného tento pristúpiť k poškodenému, vyčítať mu prečo nedá pokoj jeho priateľke C. E. a dvakrát ho udrieť dlaňou svojej pravej ruky do oblasti jeho tváre. Obžalovaný jednoznačne popieral tak v štádiu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní, aby žiadal od obžalovaného vyplatenie 90 000,- € pre jeho priateľku C. E..

Na rozdiel od obžalovaného poškodený tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, ako aj pri podaní trestného oznámenia popísal akým spôsobom k nemu prišiel obžalovaný, chytil ho pod krk, hodil ho na kapotu auta, udrel ho trikrát rukou do oblasti tváre a žiadal od neho vyplatenie 90 000,- € pre jeho priateľku C. E., pričom uvádzal, že mu rozkope hlavu, opakoval mu, že má vrátiť peniaze, nemá si z neho robiť piču, lebo ho zabije a následne mu má povedať, že nájde kde je jeho otec a keď nebude vracat peniaze on, že ich bude vracat jeho otec.

Výpoveď obžalovaného mala potvrdzovať svedkyňa C. E., ktorá uvádzala, že celý incident bol z dôvodu žiarlivosti obžalovaného na poškodeného s ktorým predtým mala vzťah, avšak obžalovaný od poškodeného žiadne peniaze nepýtal. Pri výpovedi tejto svedkyne je potrebné uviesť, že svedkyňa v prípravnom konaní pri výpovedi dňa 15.11.2022 uviedla, že potom čo poškodený zaparkoval svoje osobné motorové vozidlo išla hneď k nemu s otázkou prečo ju prenasleduje. Pri výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 28.12.2022 už vypovedala k poškodenému išiel hneď obžalovaný a ona odišla do auta do ktorého hodila tašku a následne išla k obžalovanému a poškodenému čo trvalo maximálne 10 sekúnd. Keď k nim prišla nepočula vyhrážky zo strany obžalovaného k poškodenému ohľadne vrátenia peňazí. Podľa názoru krajského súdu bol v čase neprítomnosti svedkyne pri obžalovanom a poškodenom dostatočne časový priestor na to, aby obžalovaný použil vyhrážky vo vzťahu k poškodenému, ktoré nemusela svedkyňa počuť.

Taktiež k výpovedi svedkyne je potrebné uviesť, že táto v kritickom čase žila spolu s obžalovaným a teda je dôvodné predpokladať, že by vypovedala v prospech obžalovaného aby tento bol zbavený trestnej zodpovednosti.

Výpoveď svedkyne ako aj obžalovaného mal potvrdiť svedok F. G., pričom je tu potrebné uviesť, že poškodený vypovedal, že žiadna iná osoba okrem neho, obžalovaného a E. prítomná pri incidente nebola. Svedok F. G. bol vysluchnutý na návrh obhajoby a tento vypovedal, že bol pri svojom motorovom vozidle okolo 13.00 hodine, balil veci do tašky a začul intenzívnejší rozhovor oproti cez cestu na parkovisku. Keď sa otočil uvidel A. B., ktorý sa tam bavil s nejakým chlapcom v kapucni, pričom si všimol iba ich dvoch. Vtedy počul ako A. povedal, že dokedy ťa bude baviť sledovať C.. Viac menej sa bavili o tom, že C. ho nechcela, že on s ňou žije, niečo také. Ten chlap povedal, že on ju nesleduje, že je to náhoda. Potom prišla priateľka A. a povedala A., aby ho nechal a tak ho zobrala preč. Ďalej svedok uvádzal, že počul ako E. hovorila, že podala trestné oznámenie na toho neznámeho chlapca, čo potvrdil aj obžalovaný. Následne spontánne dodal, že tam žiadna debata o peniazoch nebola ani nič také a pokiaľ by tam niečo také padlo, tak to muselo zaznieť veľmi potichu. Na otázku prečo dodával, že žiadna debata o peniazoch nebola keď sa ho nikto na túto otázku nepýtal, svedok uviedol, že vie čo je obžalovanému kladené za vinu, že to má byť vydieranie, že on mal pýtať tisíce, vie to z počutia, vie to celý Poprad.

Vo veci boli vysluchnutí svedkovia F. D. a C. D., matka a otec poškodeného. Svedkyňa D. vypovedala, že jej volal poškodený, ktorý jej uvádzal, že prišiel za ním Házy, napadol ho a žiadal od neho vyplatenie sumy 90 000,- €. Taktiež uviedla, že našla banány pred ich domom, kde im dal banány s odkazom aj cigaretou na ktorých banánoch bolo napísané: „ To som ja opičák B.“. Tento odkaz vnímala hrozne, pretože prišiel zastrášať až k nim domov. Na čo mu napísala odkaz cez sms, aby sa nikdy viac neopovážil prísť k nim domov, aby zabudol na C. a C. a na ich rodinu.

Svedok C. D., otec poškodeného uvádzal, že sled udalostí počul iba od svojej manželky F. D..

Svedok A. F. vypovedal, že bol na stretnutí s obžalovaným, pričom následne povedal poškodenému, aby si dal pozor na obžalovaného, nakoľko vie od poškodeného, že obžalovaný ho volal na stretnutie, pričom poškodenému povedal, aby sa stretli pod kamerami, pričom dedukoval, že ich stretnutie môže skončiť bitkou a preto aj D. následne povedal, aby sa mu vyhýbal. Pri stretnutí s obžalovaným, tento bol nervózný a preto pre istotu varoval D. nech sa radšej B. vyhýba keďže on je zdatný chlap a D. mohol

mať okolo 40-50kg. Svedok uviedol, že určite nebol svedkom toho, aby sa mal B. nejakým spôsobom D. vyhrážať.

Svedok C. H. pri svojej prvotnej výpovedi uvádzal, že videl napadnutie poškodeného obžalovaným a následne však korigoval svoju v tom, že napadnutie nevidel, videl akurát potom čo sa dohodol s poškodeným sa mali stretnúť v kaviarni I., že poškodený prišiel do tejto kaviarne, bol celý vyplašený, mal strach. Následne mu povedal čo sa udialo, že ho stretol B., ktorý mu uviedol, že bude platiť nejaké podľžností, že ho pritlačil k autu, dal mu nejaké 2-3 facky, padli tam nejaké nadávky a vyhrážky. Svedok toto vnímal ako vyústenie nejakého dlhodobého konfliktu o ktorom už niečo predtým vedel. Tento konflikt nepovažoval za vážny a dôležitý a nepredpokladal, že to môže dospieť do niečoho takého. Z rozprávania ďalej vie, že D. mal mať aktivity v gastronómii s pani E., s ktorou boli v minulosti partneri aj v súkromí, že ich vzťah aj podnikateľské aktivity skončili, že ona mala potom iného partnera, po ktorom prišiel B. a že E. mala mať za to, že D. jej dlhuje nejaké peniaze s podnikania asi 90 000,- €. Či jej nároky boli oprávnené, to je iná otázka. On nebol osobne nikdy pritom aby E. s B. a D. vzájomne medzi sebou riešili tieto nároky. Zdôraznil, že nie je pravda, aby on osobne videl incident na vlastné oči, ale vie o ňom iba z počutia D., ktorý mu to v kaviarni prezentoval. Potvrdil, že políciu volal on zhruba 2 hodiny potom čo po incidente vošiel D. do kaviarne, keď predtým mu D. rozprával čo sa stalo a bál sa. On potom odišiel vonku na 15-20 minút keďže D. tvrdil, že B. jazdí okolo a napokon to videl aj on a tak povedal, že to prekročilo mieru a volal políciu. Poškodený mu hovoril po incidente o tom, že obžalovaný ho mal pritlačiť k autu, že mu budem platiť peniaze a že mu uvádzal, že mu rozdupe hlavu, ale či je to pravda, to on posúdiť nevie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy ako aj hodnotenie dôkazov vykonaných okresným súdom aj krajský súd dospel k záveru, že tvrdenie obžalovaného o tom, že došiel za poškodeným v snahe zabrániť mu v kontaktovaní jeho priateľky C. E. je nevierohodné je zrejme, že C. E. a poškodený C. D. sa rozišli viac ako rok predtým ako došlo k spáchaniu skutku a z výpovede tak poškodeného ako aj ďalších svedkov vyplýva, že tento už nebol v žiadnom prípade aj nejakým spôsobom naviazaný na poškodenú. Ďalej je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že obžalovaný bol svedkom toho ako mala pýtať svedkyňa C. E. od poškodeného finančnú hotovosť v reštaurácii Stodola za prítomnosti aj otca poškodeného. Obrana obžalovaného s tým, že banány doručil na adresu na ktorej býval otec a matka poškodeného za účelom aby sa stretli s otcom poškodeného, ktorý mal vstúpiť údajne do nejakého obchodu nezodpovedá skutočnosti, nakoľko otec poškodeného takúto skutočnosť poprel. Je teda zrejme, že obžalovaný došiel za poškodeným v kritický deň za účelom žiadať od neho vyplatenie peňazí pre poškodenú C. E.. Podľa názoru krajského súdu poškodený C. D. nemal žiadnu motiváciu ani snahu svojou výpoveďou ublížiť obžalovanému o čom svedčí aj jeho výpoveď pri konfrontácii zo dňa 27.01.2023 kde uvádzal, že mu je ľúto, že obžalovaný je vo väzbe.

Taktiež je potrebné poukázať na vyjadrenie poškodeného k odvolaniu obžalovaného, kde žiadal, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu a odvolanie obžalovaného zamietol nakoľko ku skutku došlo tak ako je uvedené v obžalobe okresného prokurátora.

Vo vzťahu k výpovedi svedka F. G. je potrebné uviesť, že tento svedok vypovedal, že obžalovaného osobne pozná a to aj z dôvodu toho, že obžalovaný riešil určité situácie kedy mal vydierať poškodeného C. S., aby odstránil fotografiu, kde nafotil obžalovaného ako nesprávne parkuje, pričom tento svedok C. S. mal ofotiť auto aj svedka F. G.. Je teda možné predpokladať, že svedok F. G. vypovedal tak, aby pomohol obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Čo sa týka osoby obžalovaného je potrebné v prvom rade poukázať aj na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/85/2017 zo dňa 19.01.2018 kedy bol obžalovaný pre obdobné konanie odsúdený Okresným súdom Poprad pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Ďalej krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie resp. rozkaz o uložení sankcie za priestupok z 19.09.2022 kde obžalovaný v prevádzke I. v rozhovore s D. povedal, že mu poskáče po hlave tak, keď sa bude sťažovať na kvalitu stravy. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na dôvody rozhodnutia okresného súdu, ktorý poukazuje na to, že medzi svedkyňou E. a poškodeným vznikli napäté vzťahy aj vo vzťahu k dodávke stravy z jednotlivých reštaurácií kedy určité komplikácie s dodávkou stravy a s odberateľmi riešil obžalovaný aj rozhovorom so svedkom F. a ako je to už vyššie uvedené aj pri priestupku zo dňa 19.09.2022.

Za takejto dôkaznej situácii podľa názoru krajského súdu postupoval správne okresný súd vyhodnotil dôkazy a dospel k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný A. B.. V súlade so zákonom kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný iného násilím a hrozbou násillia ho nútil, aby niečo konal.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a o výmery okresný súd zistil, že obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Z jeho správania počas výkonu väzby je zrejmé, že tento sa správa slušne a na požadovanej úrovni. Bol jedenkrát súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/85/2017 zo dňa 19.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.04.2018 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Z výkonu tohto trestu bol podmienenčne prepustený dňa 16.06.2020 s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokoch, s probačným dohľadom v trvaní 2 rokov. Z ústavnej evidencie priestupkov bolo zistené, že obžalovaný od podmienenčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, to je od 16.06.2020 má celkovo 16 záznamov a to na úseku pri bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením Uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 15PP/40/2020 zo dňa 31.05.2023 kde okresný súd podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 416 Trestného poriadku vyslovil, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v L., trvalé bytom A. P., T. XXX/XX sa v skúšobnej dobe podmienenčného prepustenia Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 15PP/40/2020 zo dňa 16.06.2020 z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 19.01.2018 sp. zn. 4T/85/2017 neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, z ktorého zostáva vykonať 11 mesiacov a 4 dni vykonať.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený A. B., pričom jeho sťažnosť bola rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Tos/27/2023 zo dňa 11.07.2023 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietnutá a následne bol dňa 10.10.2023 nariadený výkon trestu.

Aj s prihliadnutím na vyššie uvedené dôkazy je teda zrejmé, že obžalovaný je osobou, náchylnou na páchanie aj násilnej trestnej činnosti.

Pri žalovanom trestnom čine je trestná sadzba vo výmere 2 až 6 rokov, pričom okresný súd správne nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti iba zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona teda, že obžalovaný bol za trestný čin odsúdený, pričom sa u obžalovaného jedná o špeciálnu recidívu. Keďže obžalovaný opätovne spáchal zločin v zmysle § 38 ods. 5 Trestného poriadku sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby zvyšuje o 1 čo v tomto prípade predstavuje výmer trestnej sadzby od 4 do 6 rokov. Správne dospel okresný súd k záveru pri posudzovaní osoby obžalovaného, okolnosti spáchania skutku, záveru že na dosiahnutie účelu trestu bude potrebné uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 4 rokov. Je zrejmé, že obžalovaný bol už vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a teda v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. d/ Trestného poriadku postupoval okresný súd keď na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.  
jednohlasný

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.